

285

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 7 października 1967 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Las lipowy w uroczysku Bukowiec” obszar lasu o powierzchni 12,41 ha w Leśnictwie Grodysławice Nadleśnictwa Tomaszów, położony w gromadzie Wólka Pukarzowska, w powiecie tomaszowskim województwa lubelskiego. W skład rezerwatu wchodzi oddział 13 b według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1953—1962. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu lipowego pochodzenia naturalnego.

3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi opracowany plan urządzenia gospodarstwa rezerwatowego, podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest, po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody, usuwanie drzew martwych, wywrotów i zomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia i powierzchni ziemi, z pozo-

- stawieniem w ziemi karpiny, oraz w razie potrzeby dokonywanie zabiegów pielęgnacyjnych,
- b) zbiór owoców oraz nasion drzew, krzewów i roślin zielnych, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie może odbywać się na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,
- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- d) niszczenie oraz uszkodzanie drzew i innych roślin,
- e) pozyskiwanie ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich,
- f) niszczenie gleby i pozyskiwanie kopalin,
- g) zanieczyszczanie terenu rezerwatu i wzniecanie ognia,
- h) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt, niszczenie gniazd, wybieranie jaj i piskląt wszystkich gatunków ptaków,
- i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną rezerwatu,
- j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

4. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing

286

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU JAKOŚCI I MIAR

z dnia 7 października 1967 r.

w sprawie opłat związanych z uzyskiwaniem prawa do oznaczania wyrobów znakami jakości.

Na podstawie § 12 ust. 2 uchwały nr 46 Rady Ministrów z dnia 10 marca 1967 r. w sprawie zasad i trybu przyznawania prawa do oznaczania wyrobów znakami jakości (Monitor Polski Nr 16, poz. 74) zarządza się, co następuje:

§ 1: 1. Zarządzenie reguluje wysokość i sposób wnoszenia opłat związanych z uzyskiwaniem prawa do oznaczania wyrobów znakami jakości.

2. Przepisy zarządzenia, zgodnie z postanowieniem § 3 ust. 2 uchwały nr 46 Rady Ministrów z dnia 10 marca 1967 r. w sprawie zasad i trybu przyznawania prawa do oznaczania wyrobów znakami jakości (Monitor Polski Nr 16, poz. 74), stosuje się odpowiednio przy uzyskiwaniu prawa do oznaczania wyrobów znakiem kontrolnym.

§ 2. 1. Producent ubiegający się o prawo do oznaczania wyrobu znakiem jakości oraz któremu przyznane zostało to prawo ponosi następujące opłaty:

- 1) opłatę za przeprowadzone badania i ocenę wyrobu,
- 2) opłatę za przyznanie prawa do oznaczania wyrobu znakiem jakości,

3) opłatę za kontrolę prawidłowości stosowania znaku jakości.

2. Opłaty wymienione w ust. 1 producent wyrobu wnosi do jednostki przyznającej prawo do oznaczania wyrobów znakami jakości, z tym że w razie przyznania prawa do oznaczania wyrobu znakiem jakości przez jednostkę upoważnioną do przyznawania takiego prawa przez Prezesa Centralnego Urzędu Jakości i Miar na podstawie art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o utworzeniu Centralnego Urzędu Jakości i Miar (Dz. U. Nr 23, poz. 147) producent wnosi opłatę wymienioną w ust. 1 pkt 2 bezpośrednio do Centralnego Urzędu Jakości i Miar — Biura Znaku Jakości, zawiadamiając o jej wniesieniu jednostkę, która przyznała prawo do oznaczania wyrobu znakiem jakości.

§ 3. 1. Opłata za przeprowadzone badania i ocenę wyrobu obejmuje rzeczywiste koszty badań i oceny, poniesione przez jednostkę przyznającą prawo do oznaczania wyrobów znakami jakości.

2. Należności z tytułu opłat wymienionych w ust. 1 ustala jednostka przyznająca prawo do oznaczania wyrobów w